

28- CHUYỆN CỪU-GIÀ-LY HỦY BÁNG NGÀI XÁ-LỢI-PHẤT

Ngày xưa có Tôn giả Xá-lợi-phất, Mục-kiền-liên du hành đến các làng xóm. Đi tới chỗ thợ làm ngói, trời đổ mưa lớn, họ liền vào đó ngủ trọ. Vào trọ ở nhà làm đồ gốm, họ gặp trước hết là cô gái chăn trâu, ở chỗ thâm u phía sau. Bạc Thanh văn khi không nhập định, đâu khác gì kẻ phạm phu, cho nên họ không hay biết. Cô gái chăn trâu ấy thấy Xá-lợi-phất và Mục-kiền-liên dung mạo đoan chánh nên trong tâm sinh ra mê hoặc, liền động tâm.

Lúc Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-kiền-liên từ nhà làm gốm đi ra. Có Cừu-già-ly là người khéo biết hình tướng, hề thấy dung mạo của ai đều biết có chuyện bất tịnh hay không. Cùng lúc Xá-lợi-phất và Mục-kiền-liên đi ra, ông ta thấy có cô gái chăn trâu ấy theo sau, trên nét mặt cô ta có hiện dục tướng. Ông ta không biết cô ấy tự khởi tâm bất tịnh nên liền nói lời hủy báng:

–Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-kiền-liên có làm chuyện bất tịnh với cô gái chăn trâu.

Ông đến các Tỳ-kheo loan tin này một cách rộng rãi. Bảy giờ các Tỳ-kheo liền can gián ông ba lần:

–Đừng có hủy báng Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-kiền-liên.

Khi ấy trong tâm của Cừu-già-ly đã sinh ra sân hận, ganh tị, lại càng thêm phần nộ.

Lúc đó, có một trưởng giả tên là Sa-già được Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-kiền-liên dạy cho chỗ quan trọng của pháp mà chứng được quả A-na-hàm, mạng chung được sinh lên cõi Phạm thiên, xưng tên là Sa-già-phạm. Bảy giờ Sa-già-phạm từ xa trên cõi trời trông thấy Cừu-già-ly hủy báng Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-liên, liền xuống cõi trần, vào trong phòng của Cừu-già-ly, Cừu-già-ly hỏi:

–Người là ai?

Đáp:

–Ta là Sa-già-phạm.

–Vì việc gì mà đến đây?

–Ta dùng Thiên nhĩ nghe người hủy báng Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-liên. Người đừng nên nói các Tôn giả có làm những việc này.

Can gián đến ba lần Cừu-già-ly vẫn không nghe, ông lại nói:

–Này Sa-già-phạm, rằng người đã đắc quả A-na-hàm, A-na-hàm thì không còn trở lại cõi này nữa, sao người lại đến bên ta được? Nếu như người đến bên ta được thì lời Đức Phật nói là hư vọng sao?

Phạm thiên trả lời:

–Bất hoàn có nghĩa là không trở lại thọ sinh ở Dục giới nữa.

Bảy giờ trên thân của Cừu-già-ly liền sinh ra ghê độc từ đầu đến chân, lớn nhỏ như hạt đậu. Ông liền đi đến chỗ Đức Phật và bạch Đức Phật:

–Tại sao Xá-lợi-phất và Mục-liên làm việc bất tịnh với cô gái chăn trâu?

Đức Phật lại can gián:

–Người đừng nói là Xá-lợi-phất và Mục-liên có làm việc này.

Ông nghe Đức Phật nói như vậy lại càng thêm sân hận. Khi ấy những cái mụn nung độc chuyển lớn như hạt xoài. Lần thứ hai ông lại đem việc này bạch Đức Phật, Đức Phật lại can gián:

–Đừng nói việc này.

Thì ghê độc trong người ông lại lớn như nắm tay. Lần thứ ba, ông tiếp tục nói như vậy cho nên ghê độc chuyển lớn như trái bầu, thân thể bốc nóng dữ dội. Ông liền xuống ao nước, nước trong ao sôi lên sùng sục, các ghê độc ấy đều lở ra, tức thì mạng chung, đọa vào địa ngục Ma-ha Ưu-ba.

Bấy giờ các Tỳ-kheo bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà Tôn giả Xá-lợi-phất và Mục-liên bị người khác hủy báng nặng như vậy?

Đức Phật dạy:

–Vào kiếp quá khứ, Xá-lợi-phất và Mục-liên còn là người phạm, có hôm họ thấy vị Bích-chi-phật từ trong nhà thợ làm đồ gốm đi ra. Lúc ấy cũng có một cô gái chặn trâu từ phía sau đi ra, liền hủy báng: “Tỳ-kheo này chắc chắn đã thông dâm với cô gái.” Do nghiệp duyên đó nên bị đọa vào trong ba đường ác, thọ khổ vô lượng. Tuy nay đã được quả Thánh mà duyên xưa vẫn chưa hết, cho nên mới bị hủy báng như thế. Nên biết rằng bậc Thanh văn không thể làm vị Đại thiện tri thức cho chúng sinh được. Vì sao vậy? Nếu Xá-lợi-phất và Mục-liên vì Cừu-già-ly mà hiện ra một chút thần thông thì Cừu-già-ly chắc chắn sẽ thoát khỏi địa ngục.

Vì không hiện thần thông cho nên mới khiến Cừu-già-ly đọa vào địa ngục. Vì việc như vậy cho nên Đức Phật mới nói:

–Nếu là Bồ-tát, như khi Phật Câu-lưu-tôn ra đời, có một Tiên nhân tên là Định Quang cùng với năm trăm Tiên nhân ở trong hang cổ của núi rừng. Bấy giờ có một phụ nữ ngẫu nhiên đi ngang qua, gặp lúc trời đổ mưa, gió lạnh buốt cực độ, không có chỗ núp mưa, bà liền đến chỗ của vị tiên Định Quang xin ngủ trọ một đêm. Lúc trời sáng thì bà đi ra. Các Tiên nhân thấy vậy, liền hủy báng: “Vị tiên Định Quang này chắc chắn đã làm hạnh bất tịnh với người nữ ấy.”

Lúc đó tiên Định Quang biết tâm niệm của các người kia, sợ họ hủy báng phải đọa vào địa ngục, liền bay lên hư không cao đến bảy cây Đa-la, biến hóa mười tám cách. Các vị Tiên kia thấy xong liền nói như vậy: “Thân của ai có thể cách mặt đất chừng bốn ngón tay thì người đó không có dâm dục, huống chi ngài Định Quang bay lên hư không, có đại thần biến mà lại có việc dâm dục sao? Tại sao chúng ta lại đối với một người thanh tịnh như vậy mà sinh tâm hủy báng?” Bấy giờ năm trăm Tiên nhân năm vóc liền gieo xuống đất, cúi đầu sám hối. Nhờ nhân duyên đó mà thoát khỏi tội nặng. Nên biết: hàng Bồ-tát có đại phương tiện, đúng là bậc Thiện tri thức của chúng sinh.

Đức Phật dạy:

–Vị tiên Định Quang lúc ấy chính là Di-lặc ngày nay. Còn năm trăm Tiên nhân lúc đó nay là năm trăm vị Tỳ-kheo Trưởng lão.